

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/20-000259-011
Otsuse kuupäev 21. apr 2020
Komisjoni koosseis Esimees Margus Kingisepp, liikmed Elnara Nadžafova, Arno Sillat
Tarbija
Kaupleja mogo OÜ, 12401448
Tarbija nõue Lepingust taganemise nõue
Asja läbivaatamise aeg 14. apr 2020

Resolutsioon:

1. rahuldada tarbija nõue. Lepingust taganemisel pooltel tagastada lepingu alusel saadu.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud 10.01.2020 Tarbijavaikluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 14.01.2020.

Avalduse kohaselt korraldas kaupleja veebilehel www.auto24.ee sõiduauto Kia cee'd, 1.6 CRDi 2012 enampakkumise. Pakkumises oli muu hulgas kirjas: /../ - Auto sõidukorras aga esineb puudusi: Esineb iluvigu (mõned kriimud). Aukudes sõites ja pidurdades on tagasillas kolin. Vajab sisepesu. Võib esineda muid puudusi, millest teadlikud pole. /.../

Tarbija tegi pakkumise summas 3250 eurot ja osutus enampakkumise võitjaks. Kaupleja palus tarbijal tulla aadressile Pärnu mnt 148 Tallinn müügilepingu vormistamiseks.

17.12.2019 sõlmisid pooled müügilepingu. Lepingu allkirjastamiseks tarbijat kaupleja kontorisse ei kutsunud, Kaupleja väitel seal kontorit ei olegi. Lepingu vormistamine ja raha üleandmine toimus õues. Pärast lepingu allkirjastamist ja ostuhinna tasumist läksid tarbija ja kaupleja koos sõiduki juurde, tegid lukud lahti ja proovisid käivitada. Vaatamata starteri pöörlemisele mootor ei käivitunud. Tarbija järeldas, et sõiduk ei ole sõidukorras ja seega ei vasta lepingutingimustele. Tarbija keeldus koheselt sõiduki vastuvõtmisest ja nõudis sõidukorras sõiduki üleandmist või raha tagastamist. Kaupleja keeldus nõude rahuldamisest. Samal päeval, 17.12.2019 teavitas tarbija kauplejat kirjalikult lepingust taganemisest ja nõudis 3250 euro tagastamist.

Kaupleja vastas tarbija nõudele 20.12.2019 saadetud kirjaga.

Kaupleja ei nõustu kirjas tarbija etteheitega, et auto ei vastanud lepingutingimustele. Samuti leidis kaupleja, et tarbijal puudus igasugune alus lepingust taganemiseks ja nõue ostuhinna tagastamiseks on alusetu. Kaupleja põhjendas oma keeldumist sellega, et ostjal oli kohustus ja võimalus enne auto omandamist selle omadustega tutvuda. Müügikuulutuses oli välja toodud, et autol võib esineda puudusi, millest müüja teadlik ei ole. Lisaks kinnitas tarbija lepingut allkirjastades, et tal on olnud võimalik autoga igakülgsest tutvuda, ta on teadlik selle seisukorrast ning on teadlik, et tegemist on kasutatud sõidukiga. Kaupleja leidis, et ta on üle andnud lepingutingimustele vastava auto ning hoopis tarbija jättis enda lepingulised kohustused kohaselt täitmata, kui otsustas jätta auto seisukorraga tutvumata. Kaupleja väitis vastuses, et ajal, mil auto oli kaupleja valduses, käivitus see alati ning selle süüde töötas. Kauplejale teadaolevalt oli auto seega igati sõidukorras.

25.02.2020 saatis tarbija komisjonile omapoolsed seisukohad kaupleja vastusele.

Tarbija märgib, et müügilepingu blankett oli kaupleja poolt ostjaga arutamata eelnevalt ettevalmistatud ja kasutatakse tüüptingimusena.. See oli allkirjastatud eksimuse mõjul, st. avaldaja ei teadnud, et müügileping oli enampakkumisel juba sõlmitud ja sõiduki vastuvõtmiseks ei pea ta enam mingid täiendavad tingimused allkirjastama. Müüja oli sellest eksimusest teadlik.

Auto müügikuulutus sisaldas müüjale teadaolevaid auto omadusi ning viidet, et auto müümisele kohalduvad auto24.ee oksjonitingimused.

Oksjon lõppes 16.12.2019 avaldaja parima pakkumise väljakuulutamisega. Pooltevaheline müügilepingu oli sõlmitud 16.12.2019 müügikuulutuses ja oksjonitingimustes märgitud tingimustel. Kaupleja poolt 17.12.2019 arusaamatutel alustel esitatud müügilepingu blankett kehtetuid sisaldab lisatingimusi, milles pooled ei ole lepingu sõlmimisel kokku leppinud.

Asjakohatult viitab kaupleja auto aku vahetamisele Müügikuulutuses on selgesõnaliselt märgitud, et auto on sõidukorras, mis eeldab mootori käivitumist ja auto sõitmist. Sõidukorras auto ostmisel peab ostjal loogiliselt olema võimalus autoga kohe sõitma hakata, st. vähemalt auto üleandmise kohast välja sõitma. Müüja kohustus oli tagada lepingu sõlmimise ja auto üleandmise hetkeks sõidukorras oleku. Kuivõrd 17.12.2019 kaupleja keeldus lepingutingimustele (so. sõidukorras) auto avaldajale üle andmisest (st. mootori mittekäivitumise avastamisel müüja esindaja lahkus, teatades, et avaldaja peab ise oma auto parandama), siis sellega oli leping (so. lepingutingimustele vastava asja üleandmise kohustuse) oluliselt rikutud. Sõiduk ei olnud üle antud. Avaldaja keeldus selle vastuvõtmisest. Samal päeval taganes avaldaja lepingust ja nõudis raha tagastamist.

Avaldaja poolt esitatud videosalvestisest nähtub, et auto mittekäivitumise põhjuseks ei ole tühi aku, sest aku ja starter töötasid korralikult, kuid mootor ei käivitunud.

Müügileping oli sõlmitud väljaspool äriruume. Müügileping oli sõlmitud internetis toimunud enampakkumisel. VÕS § 47 lg 3 p 11 ei ole kohaldatav, sest tarbija ei viibinud

enampakkumisel kohal ning kohal viibimise võimalust ei ole üldse olnudki (enampakkumine kestis mitu päeva).

Auto vastuvõtmiseks ja raha üleandmiseks oli avaldaja kutsutud Pärnu mnt 148 Tallinn aadressile, kus auto seisis parkimisplatsil ja müüja esindaja kohtus avaldajaga õues auto juures. Tegemist ei olnud müüja äriruumiga. Taganemisavaldus oli esitatud 17.12.2019. Leping on taganemisega kehtivalt lõppenud.

24.01.2020 edastas komisjoni sekretariaadi ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale seisukoha võtmiseks. Kaupleja vastas tarbija avaldusele 07.02.2020 saadetud kirjaga, milles keeldub nõude rahuldamisest seetõttu, et tarbijal puudub alus lepingust taganemiseks.

Vaidluse läbivaatamise ettevalmistamise käigus pooled lahenduseni ei jõudnud.

Tarbija nõue: Lepingust taganemine ja ostusumma 3250 euro tagastamine.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja leidis 07.02.2020 vastuses komisjoni sekretariaadile, et ostjal oli kohustus ja võimalus autoga enne selle ostmist tutvuda. Auto vastab Lepingutingimustele.

Ostja on Lepingut allkirjastades kinnitanud, et võtab auto vastu. Omandiõigus autole läks ostjale üle Lepingu allkirjastamisega ega ole üldsegi seotud auto valduse üleandmisega. Ostja lahkus peale Lepingu allkirjastamist auto võtmega, mis viitab üheselt, et ostja sai auto valduse.

Kaupleja märgib kirjas, et ostjal puudus alus Lepingust taganemiseks ning tema taganemisavaldus on kehtetu, kuna tegemist ei ole olulise lepingurikkumisega VÕS § 116 mõttes, mis õigustaks lepingust ilma täiendavat tähtaega andmata taganeda.

Ostjal pole õigust Lepingust taganemiseks ka tarbijalepingute regulatsioonile tuginevalt, kuna lepingut ei sõlmitud väljaspool äriruume.

Isegi kui Leping oleks sõlmitud väljaspool äriruume, välistab VÕS § 47 lg 3 p 11 14-päevase taganemisõiguse lepingutele, mis sõlmitakse enampakkumisel.

Igal juhul on möödunud VÕS § 49 lg-s 1 viidatud 14-päevane tähtaeg taganemisest teatamiseks. Leping sõlmiti 17.12.2019 ning avaldus on esitatud 09.01.2020. Varasemalt ei ole ostja kordagi teatanud, et ta VÕS § 49 lg 1 alusel Lepingust taganeks. Ostja on hoopis läbivalt korranud, et loeb ennast Lepingust taganenuks VÕS § 116 alusel, kuna müüja olevat Lepingut rikkunud ning auto ei vastavat lepingutingimustele.

Kaupleja leiab, et ostja on käitunud pahatahtlikult ja valelikult ning kõik ostja väited on kas faktiliselt ja/või õiguslikult ebaõiged (s.h ei vasta tõele auto mittevastamine lepingutingimustele ega ostja väidetav Lepingust taganemine).

Ostja ei ole kordagi üritanud pooltevahelist vaidlust lahendada, vaid üksnes survestanud kauplejat auto tagasivõtmiseks. Kaupleja soovib, et tarbija tuleks autole järgi. Kaupleja on nõus kompromissina loobuma tarbijale 21.01.2020 kirjas esitatud arve tasumise nõudest summas 72 eurot (ALM Invest OÜ 16.01.2020 arve 200116-1 Mogo OÜ-le aku vahetuse eest summas 72,00 €).

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Esmalt tuvastas komisjon, millise lepingu tunnustele pooltevaheline suhe kvalifitseerub.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled oli sõlminud 17.12.2019 müügilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 järgi.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Järgneval kontrollis komisjon, kas sõlmitud müügileping vastab väljaspool äriruume sõlmitud lepingu tunnustele VÕS järgi.

VÕS § 46 lg 1 kohaselt on väljaspool äriruume sõlmitav leping selline leping, mis sõlmitakse ettevõtja ja tarbija üheaegsel kohalviibimisel kohas, mis ei ole ettevõtja äriruum.

Sama sätte lg 2 kohaselt väljaspool äriruume sõlmitavaks lepinguks loetakse ka lepingut, mille sõlmimiseks on tarbija teinud pakkumuse käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 nimetatud asjaoludel.

Komisjon tuvastas asja materjalide alusel, et pooled sõlmisid müügilepingu Pärnu mnt 148 Tallinn asuval parkimisplatsil, kus kaupleja kohtus tarbijaga õues auto juures.

Kaupleja veebilehe www.mogo.ee andmetel paikneb kaupleja Tallinna esindus aadressil Sõpruse pst. 29.

Eeltoodust lähtudes leidis komisjon, et poolte vahel sõlmitud müügileping vastab väljaspool äriruume sõlmitava lepingu tingimustele. Puuduvad VÕS § 47 lg 1 ja 2 toodud välistused.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb õiguslik alus lepingust taganemiseks

väljaspool äriruume sõlmitud lepingust lähtuvalt.

Kaupleja on viidanud 07.02.2020 vastuses komisjonile sellele, et VÕS § 47 lg 3 p 11 välistab 14-päevase taganemisõiguse lepingutele, mis sõlmitakse enampakkumisel.

VÕS § 47 lg 43 p 11 kohaselt ei kohaldu taganemisõigus lepingule, mis sõlmitakse enampakkumisel, kus tarbija viibib kohal või talle on antud võimalus kohal viibida.

Komisjon tuvastas asja materjalide alusel, et praeguse vaidluse puhul ei ole taganemisõigust välistavad VÕS § 47 lg 3 p 11 toodud tingimused täidetud. Juhtumi asjaoludest nähtuvalt viidi enampakkumine läbi internetis mitme päeva jooksul ning tarbija ei viibinud enampakkumise läbiviimise ajal kohal.

VÕS § 49 lg 1 kohaselt võib tarbija väljaspool äriruume sõlmitavast lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul. VÕS § 49 lg 11 järgi lepingu puhul, mille esemeks on asja üleandmine, hakkab sama paragrahvi lõikes 1 nimetatud taganemise tähtaeg kulgema päevast, millal tarbija või tarbija nimetatud kolmas isik, kes ei ole vedaja, on saanud asja füüsiliselt enda valdusse.

Asja materjalidest nähtuvalt sai tarbija auto võtmed enda valdusesse 17.12.2019.

VÕS § 49 lg 14 kohaselt juhul, kui ettevõtja on rikkunud VÕS § 48 lõike 1 punktis 12 nimetatud teabe esitamise kohustust, lõpeb taganemistähtaeg 12 kuu möödumisel sama paragrahvi lõigetes 11–13 sätestatud viisil määratud taganemistähtaja lõppemisest.

Kaupleja ei ole komisjonile esitanud tõendeid selle kohta, et ta oleks täitnud VÕS § 48 lõike 1 punktis 12 nimetatud teabe esitamise kohustuse tarbija suhtes.

Seetõttu kohaldub juhtumile VÕS § 49 lg 14 sätestatud pikendatud taganemisõiguse tähtaeg.

VÕS § 49 lg 2 kohaselt loetakse, et tarbija on väljaspool äriruume sõlmitavast lepingust taganenud tähtaegselt, kui ta on ettevõtjale selle kohta teate ära saatnud taganemistähtaja jooksul.

VÕS § 49 lg 21 kohaselt tarbija võib lepingust taganeda, kasutades lepingust taganemise avalduse tüüpvormi või esitades muu ühemõttelise taganemisavalduse.

Komisjon tuvastas esitatud materjali alusel, et tarbija teavitas kauplejat lepingust taganemisest 17.12.2019. Taganemine on ühepoolne tahteavaldus ega vaja kehtivuseks teise lepingupoole nõusolekut. Lepingust taganemist ei pea tarbija VÕS § 49 kohaldamisel põhjendama ega viitama ka taganemise aluseks olevale õigusnormile.

Komisjon tuvastas, et tarbija taganemisele suunatud tahteavalduse esitamine toimus VÕS § 49

lg 2 ja 21 nõudeid järgides ning VÕS § 49 lg 14 sätestatud tähtajal.

Eeltoodust lähtudes leidis komisjon, et tarbija taganemine müügilepingust toimus nõuetekohaselt ja on kehtiv.

VÕS § 492 lg 1 kohaselt on ettevõtjal kohustus tagastada taganemisavalduse kättesaamisel tarbijale viivitamata, kuid hiljemalt 14 päeva möödumisel, kõik tarbijalt lepingu alusel saadud tasud, muu hulgas tarbija kantud asja kättetoimetamise kulud.

Sama sätte lg 3 kohaselt ettevõtja teeb tagasimaksed, kasutades sama makseviisi, mida kasutas maksete tegemiseks tarbija, välja arvatud juhul, kui tarbija on sõnaselgelt andnud nõusoleku teistsuguse makseviisi kasutamiseks, ning tingimusel, et tarbijale ei kaasne selliste maksete tagastamisega teenustasu või muud kulu.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohutusse.

Margus Kingisepp

Arno Sillat

Elnara Nadžafova

/allkirjastatud digitaalselt/